CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

- 1. Describe the relationship between Babylonian and Palestinian Jewry.
- 2. Who were Rabbi Elazar's teachers?
- 3. Who were Rabbi Ammi's teachers?
- 4. Who did Rabbi Chiya bar Abba personally serve?
- 5. Describe the circumstances of Rabbi Zeira's ordination.

This and much more will be addressed in the fifth lecture of this series: "Twilight in Israel".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series IV Lecture #5

TWILIGHT IN ISRAEL

I. Babylon and Israel

Α.

אמר ריש לקיש: הריני כפרת רבי חייא ובניו. שבתחלה כשנשתכחה תורה מישראל עלה עזרא מבבל ויסדה, חזרה ונשתכחה עלו רבי חייא ובניו ויסדוה. סוכה כ.

Resh Lakish said: May I be an expiation for R. Hiyya and his sons. For in ancient times when the Torah was forgotten from Israel, Ezra came up from Babylon and established it. [Some of] it was again forgotten and Hillel the Babylonian came up and established it. Yet again was [some of] it forgotten, and R. Hiyya and his sons came up and established it. **Sukkah 20a**

B.

רבי זירא כי סליק לארעא דישראל יתיב מאה תעניתא דלשתכח גמרא בבלאה מיניה, כי היכי דלא נטרדיה. יתיב מאה אחריניתא דלא לשכוב רבי אלעזר בשניה ונפלין עילויה מילי דצבורא. בבא מציעא פה.

When R. Zera emigrated to Palestine, he fasted a hundred fasts to forget the Babylonian Gemara, that it should not trouble him. He also fasted a hundred times that R. Elazar might not die in his lifetime, so that the communal cares should not fall upon him. **Bava Metzia 85a**

C.

רבי זירא הוה קא משתמיט מדרב יהודה, דבעי למיסק לארעא דישראל. דאמר רב יהודה: כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה, שנאמר (ירמיהו כז) בבלה יובאו ושמה יהיו. אמר: איזיל ואשמע מיניה מילתא, ואיתי ואיסק. שבת מא.

R. Zera was evading Rav Yehudah. For he [R. Zera] desired to emigrate to Palestine, whereas Rav Yehudah said, "He who emigrates from Babylon to Palestine violates a positive command, for it is said: They shall be carried to Babylon, and there they shall be." Said he, "I will go, hear a teaching from him, return and emigrate." **Shabbos 41a**

D.

(תהלים פ"ז) ולציון יאמר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון " א"ר מיישא בר בריה דר' יהושע בן לוי: אחד הנולד בה ואחד המצפה לראותה. אמר אביי: וחד מיניהו עדיף כתרי מינן. אמר רבא: וחד מינן כי סליק להתם " עדיף כתרי מינייהו, דהא רבי ירמיה דכי הוה הכא, לא הוה ידע מאי קאמרי רבנן, כי סליק להתם, קרי לן בבלאי טפשאי. כתובות עה.

But of Zion it shall be said, "This man and that was born in her; and the Most High Himself does establish her." R. Meyasha, grandson of R. Yehoshua b. Levi, explained: Both he who was born therein and he who looks forward to seeing it. Said Abaye: And one of them is as good as two of us. Said Rava: When one of us, however, goes up there he is as good as two of them. For [you have the case of] R. Yeremiah who, while here, did not understand what the Rabbis were saying, but when he went up there he was able to refer to us as 'The stupid Babylonians'. **Kesubos 75a**

E. א"ר ירמיה בר אבא א"ר יוחנן: כל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל " מובטח לו שהוא בן העולם הבא. כתובות קיא.

R. Yeremiah b. Abba said in the name of R. Yochanan, that whoever walks four cubits in the Land of Israel is assured of a place in the world to come. **Kesubos 111a**

F.

אמר רבי זירא, שמע מינה: אוירא דארץ ישראל מחכים. בבא בתרא קנח:

R. Zera said: From this one may deduce that the air of the land of Israel makes one wise. **Bava Basra 158b**

G.
רבי זירא כי הוה סליק לא"י, לא אשכח מברא למעבר, נקט במצרא וקעבר. אמר ליה ההוא צדוקי: עמא פזיזא דקדמיתו פומייכו לאודנייכו, אכתי בפזיזותייכו קיימיתו אמר ליה: דוכתא דמשה ואהרן לא זכו לה, אנא מי יימר דזכינא לה ר' אבא מנשק כיפי דעכו. ר' חנינא מתקליה. ר' אמי ורבי אסי קיימי משמשא לטולא ומטולא לשמשא. ר' חייא בר גמרא מיגנדר בעפרה, שנאמר: (תהלים ק"ב) כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו. כתובות קיב

When R. Zera went up to the Land of Israel and could not find a ferry wherein to cross [a certain river] he grasped a rope bridge and crossed. Thereupon a certain Sadducee sneered at him: 'Hasty people, that put your mouths before your ears, you are still, as ever, clinging to your hastiness'. 'The spot', the former replied. 'which Moses and Aaron were not worthy [of entering] who could assure me that I should be worthy [of entering]?' R. Abba used to kiss the cliffs of Akko. R. Hanina used to repair its roads. R. Ammi and R. Assi used to rise [from their seats to move] from the sun to the shade and from the shade to the sun. R. Hiyya b. Gamda rolled himself in its dust, for it is said in Scripture, For Thy servants take pleasure in her stones, and love her dust. **Kesubos 112**

II. Rabbi Elazar

A.
 רבי אלעזר הוה קאים קמיה דמר שמואל, אייתו לקמיה דגים שעלו בקערה וקא אכיל בכותח,
 יהיב ליה ולא אכל, א"ל: לרבך יהיבי ליה - ואכל, ואת לא אכלת? אתא לקמיה דרב, א"ל: הדר ביה מר משמעתיה? חולין קיא:

R. Elazar was once standing before Mar Shmuel, who was being served with fish upon a [meat] plate and was eating it with milk sauce. He [Shmuel] offered him some but he would not eat it. Shmuel said to him, 'I once offered some to your Master and he ate it, and you won't eat it.' He [R. Elazar] then came to Rav and asked him, 'Has my Master withdrawn his view?' **Chulin 111b**

B.ר' ברכיה שאל לרבי אלעזר רבי אלעזר לרבי חנינה. תלמוד ירושלמי כלאים ט:ג

Rabbi Berechiah asked a certain question to Rabbi Chelbo. Rabbi Chelbo in turn asked the question to Rabbi Ami who asked the question to Rabbi Elazar. Rabbi Elazar asked this question of Rabbi Chanina. **Talmud Yerushalmi Kilaim 9:3**

C.
אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר (ישעיהו נ"ד)
אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם קי"ט) שלום רב וכל בניך למודי ד' ורב שלום בניך, אל תקרי בניך אלא בוניך. (תהלים לאהבי תורתך ואין למו מכשול (תהלים קכ"ב) יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך (תהלים קכ"ב) למען בית ד' אלקינו אבקשה טוב קכ"ב) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך (תהלים קכ"ב) למען בית ד' אלקינו אבקשה טוב לך (תהלים כ"ט) ד' עז לעמו יתן ד' יברך את עמו בשלום. ברכות סד.

R. Elazar said in the name of R. Chanina: The disciples of the wise increase peace in the world, as it says, And all thy children shall be taught of the L-rd, and great shall be the peace of thy children. Read not banayik [thy children] but bonayik [thy builders]. Great peace have they that love Thy law, and there is no stumbling for them. Peace be within thy walls and prosperity within thy palaces. For my brethren and companions' sake I will now say, Peace be within thee. For the sake of the house of the L-rd our G-d I will seek thy good. The L-rd will give strength unto His people, the L-rd will bless His people with peace. **Berochos 64a**

D. רבי אלעזר, כד הוה מיפטר מיניה דרבי יוחנן, כד הוה בעי רבי יוחנן לסגויי הוה גחין קאי רבי אלעזר אדוכתיה, עד דהוה מיכסי רבי יוחנן מיניה. וכד הוה בעי רבי אלעזר לסגויי, הוה קא אזיל לאחוריה עד דמכסי מיניה דרבי יוחנן. יומא נג.

R. Eleazar, whenever he took leave of R. Yochanan: if R. Yochanan wanted to leave, R. Eleazar would stand on his place, the head bowed, until R. Yochanan disappeared from his sight but when R. Eleazar wished to take leave he would walk backwards until he disappeared from the sight of R. Yochanan. **Yoma 53a**

E. באהבתה תשגה תמיד ⁻ כגון רבי אלעזר בן פדת. אמרו עליו על רב אלעזר שהיה יושב ועוסק בתורה בשוק התחתון של ציפורי, וסדינו מוטל בשוק העליון של ציפורי. אמר רבי יצחק בן אלעזר: פעם אחת בא אדם ליטלו ומצא בו שרף. עירובין נד: With her love wilt thou be ravished always, as was the case with R. Eleazar b. Pedath, for instance. It was said of R. Elazar that he sat and studied Torah in the lower market of Sepphoris while his linen cloak lay in the upper market of the town. R. Yitzchok b. Elazar related: A man once came to take it and found a venomous serpent in it. **Eiruvin 54b**

F. רבי אלעזר, כי הוו משדרי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל, כי הוה מזמני ליה - לא הוה אזיל, אמר להו: לא ניחא לכו דאחיה? דכתיב (משלי ט"ו) שונא מתנת יחיה. מגילה כח:

R. Elazar, who, when presents were sent to him from the Prince would not accept them and when he was invited there would not go. He said to them: Do you not want me to live, since it says, He that hateth gifts shall live? **Megila 28b**

G.
רבי אלעזר חלש, על לגביה רבי יוחנן. חזא דהוה קא גני בבית אפל, גלייה לדרעיה ונפל
נהורא. חזייה דהוה קא בכי רבי אלעזר. אמר ליה: אמאי קא בכית? אי משום תורה דלא
אפשת - שנינו: אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים ואי משום מזוני - לא
כל אדם זוכה לשתי שלחנות ואי משום בני - דין גרמא דעשיראה ביר. ברכות ה:

R. Elazar fell ill and R. Yochanan went in to visit him. He noticed that he was lying in a dark room, and he bared his arm and light radiated from it. Thereupon he noticed that R. Elazar was weeping, and he said to him: Why do you weep? Is it because you did not study enough Torah? Surely we learnt: The one who sacrifices much and the one who sacrifices little have the same merit, provided that the heart is directed to heaven. Is it perhaps lack of sustenance? Not everybody has the privilege to enjoy two tables. Is it perhaps because of [the lack of] children? This is the bone of my tenth son! **Berachos 5b**

H. רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו: כיון שנצטרך אדם לבריות ־ פניו משתנות ככרום, שנאמר: כרם זלת לבני אדם. ברכות ו:

R. Yochanan and R. Elazer both interpret: As soon as a man needs the support of his fellow-creatures his face changes color like the kerum, as it is said: 'As the kerum [he] is reviled among the sons of men'. **Berachos 6b**

I. ר' אלעזר אומר ברכו בנר ובי היה המעשה, פעם אחת הדלקתי את הנר בלילי שבת ובאתי ומצאתי אותו במוצאי שבת דלוק, ולא חסר כלום. בראשית רבה פרשה יא:ב

Rabbi Elazar said: The special blessing of Shabbos (Gen. 2:3) refers to the lamp (candles) of Shabbos. [In fact,] I had a personal incident. Once, I lit a lamp [before] the night of Shabbos and I found it [still] lit at the end of Shabbos. Nothing was missing [of the original amount of oil]. **Midrash Beraishis Rabbah 11:2**

III. Rabbi Ammi and Rabbi Asi

A.

כי אסקוה להתם אמרו ליה לרבי אמי ולרבי אסי: רב הונא אתי. אמרו: כי הוינן התם לא הוה לן לדלויי רישין מיניה, השתא אתינן הכא אתא בתרין? אמרו להו ארונו בא. רבי אמי ורבי אסי נפוק. מועד קטן כה.

When they brought him up thither [to Palestine, for burial] people told R. Ammi and R. Assi that R. Huna had come. They said: 'When we were there [in Babylon] we had not [a chance] of raising our heads because of him; now that we have come here he is come after us'. They then were told that it was his coffin that had arrived. R. Ammi and R. Assi went out [to meet him]. **Moed Katan 25a**

B.
כי סמכו רבנן לרבי אמי ולרבי אסי, שרו להו הכי: כל מן דין וכל מן דין סמוכו לנא, לא
כי סמכו רבנן לרבי אמי ולרבי אסי, שרו להו הכי: כל מן דין וכל מן טורמיסין.
תסמכו לנא לא מן סרמיסין ולא מן סרמיטין, ואמרי לה: לא מן חמיסין ולא מן טורמיסין.
כתובות יז.

When the Rabbis ordained R. Ammi and R. Assi they sang before them thus: Such as these, such as these ordain unto us, [but] do not ordain unto us of the perverters or babblers, and some say: of the half-scholars or one-third-scholars. **Kesubos 17a**

C.
רבי לעזר בשם ר' הושעיה משרת הייתי את רבי חייה הגדול והייתי מעלה לו חמין מדיוטי רבי לעזר בשם ר' הושעיה משרת הייתי אמר רבי ירמיה בי רבי שמעון אפילו מכירה התחתונה לדיוטי העליונה ומחזירן לכירה אמר רבי אמי זימנין סגין יתיבית קומי רבי הושעיה שהבלה ממועט לכירה שהבלה מרובה אמר רבי אמי זימנין סגין יתיבית קומי רבי הושעיה ולא שמעית מיניה הדא מילתא. תלמוד ירושלמי שבת ג:א

Rabbi Elazar said in the name of Rabbi Oshaia: I served the great Rabbi Chiyah and I would bring hot water from the bottom floor to the top floor and return it to the stove. Rabbi Yermiah bei Rabbi Shimon said even from a stove that was relatively cool to a stove that was hotter. Rabbi Ammi said: I sat before Rabbi Oshaia [and studied Torah from him] for a long period of time, and I never heard that statement from him. Talmud Yerushalmi Shabbos 3:1

D. רבי אמי ורבי אסי הוו קא קטרין ליה גננא לרבי אלעזר, אמר להו: אדהכי והכי איזיל ואשמע מלתא דבי מדרשא, ואיתי ואימא לכו. אזל אשכחיה לתנא דקתני קמיה דרבי יוחנן . . . . אתא ואמר להו. אמרו ליה: אלו לא באנו אלא לשמוע דבר זה - דיינו. ברכות טז.

R. Ammi and R. Assi were once decorating the bridal chamber for R. Elazar. He said to them: In the meantime I will go and pick up something from the House of Study and come back and tell you. He went and found a Tanna reciting before R. Yochanan. . . . He came and told them, and they said to him, If we had come only to hear this, it would have been worth our while. **Berachos 16a**

ב.
רבי הוה משלח לר' אסי ולר' אמי דיפקון ויתקנון קרייתא דארעא דישראל והוון עלין
לקרייתא ואמרין להון אייתו לן נטורי קרתא, והוון מייתו להון ריש מטרתא וסנטרא, והוון
אמרין להון אלין נטורי קרתא אלין חרובי קרתא, אמרו להון ומאן אינון נטורי קרתא, א"ל
אלו סופרים ומשנים שהם הוגים ומשנים ומשמרין את התורה ביום ובלילה על שם שנאמר
(יהושע א') והגית בו יומם ולילה, וכן הוא אומר (תהלים קכ"ז) אם ד' לא יבנה בית וגו', ר'
הונא ור' ירמיה בשם ר' שמואל ברבי יצחק אמר מצינו שויתר הקב"ה על עבודת כוכבים ועל
גילוי עריות ועל שפיכות דמים ולא ויתר על מאסה של תורה שנאמר על מה אבדה הארץ, על
עבודת כוכבים ועל גילוי עריות ועל שפיכות דמים אין כתיב כאן אלא על עזבם את תורתי.
איכה רבה פתיחתא ב

Rabbi sent Rabbi Ami and Rabbi Asi to go out and improve [the spiritual situation of] the cities in the land of Israel. They went to a city and asked them to present before them the watchmen of the city. They brought them the head of the guards and the sentry. They said to them, "These are not the watchmen of the city, but rather the destroyers of the city." "Then who are the [true] watchmen of the city?" they asked. "These are the teachers of Scripture and Mishna who meditate on Scripture and Mishna and guard the Torah day and night as it is stated, 'And though shalt meditate in the Torah day and night.' (Joshuah 1) Similarly it is stated, 'If G-d does not build the house, then for nought do the builders toil therein.' (Psalms 127)" Rabbi Huna and Rabbi Yermiah said in the name of Rabbi Shmuel bar Yitzchok: We find that the Holy One blessed be He had a measure of tolerance towards the sins of idolatry, immorality, and murder. He did not tolerate the disdain of [the study of] Torah, as it is stated (Jeremiah 9), "Why was the land destroyed?" The Scripture does not say because of idolatry, immorality, or murder but rather, "because they have forsaken [the study of] My Torah." Pesichta D'Midrash Eichah Rabbah 2

F.
ההוא צורבא מרבנן דהוו סנו שומעניה. אמר רב יהודה: היכי ליעביד? לשמתיה - צריכי ליה רבנן, לא לשמתיה - קא מיתחיל שמא דשמיא. אמר ליה לרבה בר בר חנה: מידי שמיע לך בהא: אמר ליה: הכי אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב (מלאכי ב') כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה בהא: אמר ליה: הכי מלאך ד' צבא—ות הוא אם דומה הרב למלאך ד' - יבקשו תורה מפיו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיו. שמתיה רב יהודה. לסוף איחלש רב יהודה, אתו רבנן לשיולי ביה, ואתא איהו נמי בהדייהו. כד חזייה רב יהודה חייך אמר ליה: לא מסתייך דשמתיה לההוא גברא אלא אחוכי נמי חייך בי? אמר ליה: לאו בדידך מחייכנא אלא דכי אזלינא לההוא עלמא בדיחא דעתאי דאפילו לגברא כוותך לא חניפי ליה. נח נפשיה דרב יהודה, אתא לבי מדרשא אמר להו: שרו לי אמרו ליה רבנן: גברא דחשיב כרב יהודה ליכא הכא דלישרי לך, אלא זיל לגביה דרבי יהודה נשיאה דלישרי לך, אזל לקמיה, אמר ליה לרבי אמי: פוק עיין בדיניה, אי מיבעי למישרא ליה - שרי ליה. עיין רבי אמי בדיניה, סבר למישרא ליה. עמר רבי שמואל בר נחמני על רגליו ואמר: ומה שפחה של בית רבי לא נהגו חכמים קלות ראש בנידויה שלש שנים - יהודה חבירינו על אחת כמה וכמה אמר רבי זירא: מאי דקמן דאתא האידנא האי סבא בבי מדרשא, דהא כמה שני לא אתא. שמע מינה לא מיבעי למישרא ליה. האידנא האי סבא בבי מדרשא, דהא כמה שני לא אתא. שמע מינה לא מיבעי למישרא ליה. נפק כי קא בכי ואזיל, אתא זיבורא וטרקיה אאמתיה, ושכיב. מועד קטן יז.

There was once a certain scholar whose reputation was objectionable. Said Ray Yehudah, How is one to act? To put the shammetha on him [we cannot], as the Rabbis have need of him [as an able teacher]. Not to put the shammetha on him [we cannot afford] as the name of Heaven is being profaned. Said he to Rabbah b. Bar Hana, Have you heard anything regarding that point? He replied: Thus said R. Yochanan, "What is the meaning of the text, 'For the priest's lips should keep knowledge and they should seek the law at his mouth; for he is the messenger of the L-rd of Hosts'? [It means, that] if the Master is like unto a messenger of the L-rd of Hosts, they should seek the law at his mouth; but if [he be] not, they should not seek the law at his mouth." [Thereupon] Rav Yehudah pronounced the shammetha on him. In the end Ray Yehudah became indisposed. The Rabbis came to enquire about him and that man came along with them. When Rav Yehudah beheld him he laughed. Said the man to him: Not enough for him that he put upon that man [me] the shammetha, but he even laughs at me! Replied he [Rav Yehudah]: I was not laughing at you: but as I am departing to that World [beyond] I am glad to think that even towards such a personage as you I showed no indulgence. Rav Yehudah's soul came to rest. The man [then] came to the College [and] said, 'Absolve me'. Said the Rabbis to him: There is no man here of the standing of Rav Yehudah who could absolve you; but go to R. Yehudah Nesi'ah that he may absolve you. He went and presented himself to him. Said he to R. Ammi: Go forth and look into his case; if it be necessary to absolve him, absolve him. R. Ammi looked into his case and had a mind to absolve him. Then R. Shmuel b. Nahmani got up on his feet and said: Why, even a "separation" imposed by one of the domestics in Rabbi's house was not lightly treated by the Rabbis for three years; how much more so one imposed by our colleague, Rav Yehudah! Said R. Zera: From the fact that this venerable scholar should just now have turned up at this Yeshiva after not having come here for many years, you must take it that it is not desirable to absolve that man. He [R. Yehudah Nesi'ah] did not absolve him. He went away weeping. A wasp then came and stung him in the privy member and he died.

Mo'ed Katan 17a

Berachos 62a

G. אמר רבי תנחום בר חנילאי: כל הצנוע בבית הכסא נצול משלשה דברים: מן הנחשים, ומן אמר רבי תנחום בר חנילאי: כל הצנוע בבית הכסא נצול משלשה דברים: מן המזיקין. ויש אומרים: אף חלומותיו מיושבים עליו. ההוא בית הכסא דהוה בטבריא, כי הוו עיילי ביה בי תרי אפילו ביממא מתזקי, רבי אמי ורבי אסי הוו עיילי ביה חד וחד לחודיה ולא מתזקי. אמרי להו רבנן: לא מסתפיתו? - אמרי להו: אנן קבלה גמירינן, קבלה דבית הכסא - צניעותא ושתיקותא, קבלה דיסורי - שתיקותא ומבעי רחמי. ברכות סב.

R. Tanhum b. Hanilai said: Whoever behaves modestly in a privy is delivered from three things: from snakes, from scorpions, and from evil spirits. Some say also that he will not have disturbing dreams. There was a certain privy in Tiberias which if two persons entered together even by day, they came to harm. R. Ammi and R. Assi used to enter it separately, and they suffered no harm. The Rabbis said to them, Are you not afraid? They replied: We have learnt a certain tradition. The tradition for [avoiding harm in] the privy is modesty and silence; the tradition relating to sufferings is silence and prayer.

IV. Rabbi Chiya bar Abba

A.
ר' חנניה הוה מיסתמיך בר' חייה בר בא בציפרין חמא כל עמא פריי א"ל למה כל עמא פריי אמר ר' חנניה הוה מיסתמיך בר' חייה בר בא בציפרין חמא דרבי בנייה וכל עמא פריי מישמעיניה אמר אמר ליה רבי יוחנן יתיב דריש בבית מדרשא דרבי בנייה וכל עמא פריי מישמעיניה אמר בריך רחמנא דחמי לי פירין עד דאנא בחיים וכל אגדתא פשטית ליה חוץ ממשלי וקוהלת. תלמוד ירושלמי הוריות ג:ד

Rabbi Chanina was walking with the support of Rabbi Chiyah bar Abba in Seforis. He saw all the people running. He (R. Chanina) asked him, "Why are all the people running?" He replied, "Rabbi Yochanan is sitting and expounding in the Study Hall of Rabbi Banayah and all of the people are running to listen to him." R. Chanina [then] said, "Blessed is the Merciful One that I was able to see them all running to him while I am still alive. I taught him all of the Agadata with the exception of Mishlei and Koheles." **Talmud Yerushalmi Horyos 3:4**

B.
רבי יהושע בן לוי הוה יליף שמע פרשתה דבר בריה בכל ערובת שובתא חד זמן אינשי ועל מיסחי בההן דימוסין דטיבריא והוה מיסתמיך על כתפיה דרבי חייה בר בא אנהר ונפק ליה מן דימוסא אמר כך הוה רבי לעזר בר יוסי אמר שליח מטי א"ל רבי חייה בר בא לא כן אלפן רבי אם התחילו אין מפסיקין אמר ליה חייה בני וקלה היא בעיניך שכל מי שהוא שומע פרשה מבן בנו כאילו הוא שומעה מהר סיני מ"ט והודעת' לבניך ולבני בניך וגו' יום אשר עמדת. תלמוד ירושלמי קידושין א:ז

Every Friday afternoon, Rabbi Yehoshah ben Levi used to hear his grandson go over the portion of Torah that he had learned that week. One time he forgot and went to the baths of Tiberias [instead], supported on the shoulder of Rabbi Chiya bar Abba. [Suddenly] he remembered and left the baths. Rabbi Elazar bar Yosei said that he was unclothed at the time [and proceeded to get dressed]. Rabbi Chiya bar Abba asked, "Didn't the Master teach us that if they began [the baths] they don't have to interrupt [for prayers]." He replied, Chiya my son, "Is it so trivial in your eyes. For [we have learned that] one who hears the portion of the Torah from his grandson is considered as if he heard it directly from Mount Sinai." **Talmud Yerushalmi Kiddushin 1:7**

C.
 תהי בה רבי זירא: וכי מה ענין רבי בנימין בר יפת אצל רבי חייא בר אבא? רבי חייא בר אבא
 דייק וגמיר שמעתא מרבי יוחנן רביה, ורבי בנימין בר יפת ⁻ לא דייק ועוד, רבי חייא בר אבא כל תלתין יומין מהדר תלמודיה קמיה דרבי יוחנן רביה, ורבי בנימין בר יפת לא מהדר. ברכות לח:

R. Zeira expressed his astonishment. How [he said], can you mention R. Binyamin b. Yefes along with R. Chiya b. Abba? R. Chiya b. Abba was very particular to get the exact teaching of R. Yochanan his master, whereas R. Binyamin b. Yefes was not particular. Further, R. Chiya b. Abba used to go over what he had learnt every thirty days with his teacher R. Yochanan, while R. Binyamin b. Yefes did not do so. **Berachos 38b**

D.

אמר רב חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כל המתעצל בהספדו של חכם - אינו מאריך ימים, מדה כנגד מדה, שנאמר (ישעיהו כז) בסאסאה בשלחה תריבנה. איתיביה רבי חייא בר אבא לרבי יוחנן: (שופטים ב) ויעבדו העם את ד' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע - אמר לו: בבלאי, ימים - האריכו, שנים - לא האריכו. אלא מעתה (דברים יא) למען ירבו ימיכם וימי בניכם ימים ולא שנים? - ברכה שאני. שבת קה:

R. Chiya b. Abba said in R. Yochanan's name: He who is slothful to lament a Sage will not prolong his days, [this being] measure for measure, as it is said, In measure, when thou sendest her away, thou dost contend with her. R. Chiya b. Abba objected to R. Yochanan: And Israel served the L-rd all the days of Joshua and all the days of the elders who prolonged their days after Joshua? — O Babylonian! answered he, they prolonged 'their days', but not years. If so, "That your days may be multiplied, and the days of your children." [does that mean] days but not years! — A blessing is different. **Shabbos 105b**

E.

ההוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו, אזל שליחא אשכחה כי יתבה וקא לישא, אמר לה:

הילך גיטך, אמרה ליה: ליהוי בידך אמר רב נחמן: אם איתא לדרבי חנינא, עבדי בה עובדא.

אמר ליה רבא: ואם איתא לדר' חנינא, עבדת בה עובדא? הא לא חזרה שליחות אצל הבעל

שלחוה לקמיה דר' אמי, שלח להו: לא חזרה שליחות אצל הבעל, ור' חייא בר אבא אמר:

נתיישב בדבר. הדור שלחוה קמיה דר' חייא בר אבא. גיטין סג:

A certain man sent a Get to his wife, and the bearer found her kneading [flour]. He said to her, Here is your Get. She replied You take it. R. Nahman thereupon said: If [I knew that] R. Chaninah is right. I would count this a valid Get. Said Rava to him: And even if R. Chaninah is right, would you count this valid? There has been no time for the agent to return to the husband [and report]? They sent to consult R. Ammi, and he replied: The husband's commission has not been performed. R. Chiya b. Abba, however, said: We must consider the matter. They again sent to consult R. Hiyya b. Abba. **Gittin 63b**

V. Rabbi Zeira

A

ר' אסי לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי זירא, אמר ליה: מאי אמור האידנא בי מדרשא? אמר ליה: אף אנא לא עייל, ר' אבין הוא דעייל ואמר: חברותא כולה כר' יוחנן, וצווח ריש לקיש כי כרוכיא (דברים כד) ויצאה והיתה וליכא דאשגח ביה. אמר ליה: רבי אבין בר סמכא הוא? אמר ליה: אין, כמין ימא לטיגני הוא. קדושין מד.

R. Assi did not go to the Beth Hamidrash. Meeting R. Zera, he asked him, 'What has been taught to-day in the Beth Hamidrash?' 'I too did not go,' he replied: 'but R. Avin was present, and he told me that the entire group [of disciples] agreed with R. Yochanan; and though Resh Lakish cried like a crane, "And when she is departed . . she may be [another man's wife]," none heeded him.' 'Is R. Avin reliable?' he asked him, 'Yes,' he replied: 'as from the sea into the frying pan!' **Kiddushin 44a**

B.
רבי זירא הוה מיטמר למיסמכיה, דאמר רבי אלעזר: לעולם הוה קבל וקיים. כיון דשמעה להא רבי זירא הוה מיטמר למיסמכיה, דאמר רבי אלעזר: אין אדם עולה לגדולה אלא אם כן מוחלין לו על כל עונותיו - אמצי ליה אנפשיה. כי סמכוה לרבי זירא שרו ליה הכי: לא כחל ולא שרק ולא פירכוס - ויעלת חן. סנהדרין יד.

R. Zeira used to hide himself to avoid ordination, because R. Elazar had said: Remain always obscure, and [so] live. But later, having heard yet another saying of R. Elazar, viz., One does not attain greatness unless all his sins are forgiven, he himself strove [to obtain it]. When they ordained him, they sang before him, 'Neither paint nor rouge nor [hair-]dye, yet radiating charm.' **Sanhedrin 14a**

C.

ויתיב מאה אחריני דלא נשלוט ביה נורא דגיהנם. כל תלתין יומי הוה בדיק נפשיה, שגר תנורא סליק ויתיב בגויה, ולא הוה שלטא ביה נורא. יומא חד יהבו ביה רבנן עינא, ואיחרכו שקיה, וקרו ליה קטין חריך שקיה.. בבא מציעא פה.

And yet another hundred, that the fire of Gehenna might be powerless against him. Every thirty days he used to examine himself [to see if he were fireproof]. He would heat the oven, ascend, and sit therein, but the fire had no power against him. One day, however, the Rabbis cast an [envious] eye upon him, and his legs were singed, whereafter he was called, 'Short and leg-singed.' **Bava Metzia 85a**

D..

רבי זירא כי הוה חליש מגירסיה, הוה אזיל ויתיב אפתחא דבי רבי נתן בר טובי, אמר: כי חלפי רבנן אז איקום מקמייהו ואקבל אגרא. ברכות כח.

When R. Zeira was tired from studying, he used to go and sit by the door of the school of R. Nathan b. Tovi. He said to himself: When the Rabbis pass by, I will rise before them and earn a reward. **Berachos 28a**

E. רבי זירא אמר: מהכא ־ (בראשית כ"ז) וירח את ריח בגדיו, אל תיקרי בגדיו אלא בוגדיו. הנהו בריוני דהוה בשיבבותיה דרבי זירא, דהוה מקרב להו כי היכי דניהדרו להו בתיובתא. והוו קפדי רבנן. כי נח נפשיה דרבי זירא אמרי: עד האידנא הוה חריכא קטין שקיה דהוה בעי עלן רחמי, השתא מאן בעי עלן רחמי? הרהרו בלבייהו, ועבדו תשובה. סנהדרין לז.

R. Zeira deduced it (the worth of even the lowliest Jew) from the following verse, And he smelt the smell of his raiment; read not begadaw [his raiment] but bogedaw [his traitors]. In the neighbourhood of R. Zeira there lived some lawless men. He nevertheless showed them friendship in order to lead them to repent; but the Rabbis were annoyed [at his action]. When R. Zeira's soul went to rest, they said: Until now we had the burnt man with the dwarfed legs to implore Divine mercy for us; who will do so now? Thereupon they felt remorse in their hearts and repented. **Sanhedrin 37a**

VI. Rabbi Yonah

A.

רבי יונה ור' ירמיה תלמידי ר' זעירא, ואמרי לה ר' יונה ור' זעירא תלמידי ר' יוחנן. בכורות ל.

R. Yonah and R. Yeremiah, the pupils of R. Ze'ira, or according to others, R. Yonah and R. Ze'ira, pupils of R. Yochanan [reported differently]. **Bechoros 30a**

R

ומניין שהוא עובד בשמנה רבי ירמיה בשם רבי יוחנן ובגדי הקדש אשר לאהרן מה תלמוד לומר אחריו לקדושה של אחריו אמר ליה רבי יונה עמך הייתי לא אמר עובד אלא נשאל. תלמוד ירושלמי יומא א:א

From where do we derive that the Kohen Moshuach Milchoma (that is anointed for war) serves in the Bais HaMikdash wearing all eight of the garments? Rabbi Yeremiah in the name of Rabbi Yochanan. . . Rabbi Yona said to him, "I was with you and he didn't say 'serve' but rather 'ask' [the Urim V'Tumim]. **Talmud Yerushalmi Yoma 1:1**

C.
ר' יונה ור' יוסי הוון שותפין בגרביה כד דמך רבי יונה אמ' רבי מנא לרבי יוסי כל גרב
דכתיב ביה רבי יונה דידי. תלמוד ירושלמי מעשר שני ד: ו

Rabbi Yona and Rabbi Yosei were partners in barrels. When Rabbi Yonah died, Rabbi Mani said to Rabbi Yosei, "Any barrel that is written with the name of Rabbi Yonah is mine." **Talmud Yerushalmi Maaser Sheini 4:6**

D.

אמר ליה רבי זריקא לרב ספרא: תא חזי מה בין תקיפי דארעא דישראל לחסידי דבבל. דחסידי דבבל - רב הונא ורב חסדא, כי הוה מצטריך עלמא למיטרא אמרי: ניכניף הדדי וניבעי רחמי, אפשר דמירצי הקדוש ברוך הוא דייתי מיטרא. תקיפי דארעא דישראל - כגון רבי יונה אבוה דרבי מני, כי הוה מצטריך עלמא למיטרא הוה עייל לביתיה, ואמר להו: הבו לי גואלקי, ואיזיל ואייתי לי בזוזא עיבורא. כי הוה נפיק לברא, אזיל וקאי בדוכתא עמיקתא, דכתיב (תהלים ק"ל) ממעמקים קראתיך ד', וקאי בדוכתא צניעא, ומכסי בשקא, ובעי רחמי, ואתי מיטרא. כי הוה אתי לביתיה אמרי ליה: אייתי מר עיבורא? - אמר להו: אמינא, הואיל ואתא מיטרא השתא - רווח עלמא. ותו, רבי מני בריה הוו קא מצערי ליה דבי נשיאה. אישתטח על קברא דאבוה, אמר ליה: אבא, אבא, הני מצערו לי. יומא חד הוו קא חלפי התם, אינקוט כרעא דסוסוותייהו, עד דקבילו עלייהו דלא קא מצערו ליה. תענית כג:

R. Zerika said to R. Safra: Come and see the difference between the [so called] hard men of Palestine and the pious men of Babylonia. When the world was in need of rain the pious men of Babylonia, R. Huna and R. Chisda said: Let us assemble and pray, Perhaps the Holy One, Blessed be He, may be reconciled and send rain. But the great men of Palestine, as for example, R. Jonah the father of R. Mani, would go into his house when the world was in need of rain and say to his [family]: Get my haversack and I shall go and buy grain for a zuz. When he left his house he would go and stand in some low-lying

spot, and then standing in this hidden spot, as it is written, Out of the depths have I called thee O L-rd, dressed in sackcloth he prayed and rain came. When he returned home [his family] asked him, Have you brought the grain? He replied: Now that rain has come the world will feel relieved. Again his son, R. Mani, was annoyed by the members of the household of the Patriarch, he went and prostrated himself on the grave of his father and exclaimed: Father, father, these people persecute me. Once as they were passing [the grave] the knees of their horses became stiff [and remained so] until they undertook not to persecute him any longer. **Taanis 23b**

E.
אם הגיע קירסו של תלמיד חכם להסתלק מן העולם כגון ר' מונא בצפורין ור' בון בטבריא, אם הגיע קירסו של תלמיד חכם להסתלק שם יהוא שמה יהיו כל ישראל גומלין אותו חסד. אם בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא שמה יהיו כל ישראל גומלין אותו חסד. קהלת רבה פרשה יא

If it is the proper time for a Sage to leave this world, for example Rabbi Mani in Seforis or Rabbi Bun in Tiberius [who moved prior to their death], "Whether in the south or the north, the place the tree falls there it will be" (Koheles 11) [refers to the fact that even though the place were he dies is not the original place of the scholar] there, all of the Jewish populace will grant him kindness [and attend the funeral]. **Koheles Rabbah 11**

F. מר רב יהודה בשם רב הכרת פניהם ענתה כם זה החוטם אמר ר' חייה כר בא מאן דבעי דלא מתחכמה יהב סיפלני על נחיריה והוא לא מתחכם כהדא ביומוי דארסקינס מלכא הוון צפוראי מתבעיין והוון יהבין סיפליני על נחיריהון ולא מתחכמין ובסופא איתמר עליהון לישן ביש ואתצידון כולהון מן בידא. תלמוד ירושלמי סוטה ט:ג

Rav Yehudah said in the name of Rav: The show of their countenance gives witness against them (Isaiah 3:9) refers to the nose (which is the principle discerning feature of a person's face). Rabbi Chiyah bar Abba said: One who does not want to be recognized should put a plaster covering on the nose. [The Talmud procedes to give the following example] In the days of Arskinus the ruler, [the general of the Roman emperor Gallus] people of Seforis were wanted [by the government]. They put coverings on their noses and were not recognized. Eventually informers told on them and they were all captured. **Talmud Yerushalmi Sota 9:3**

VII. The Lessons of Rabbi Elazar

A. רבי אלעזר בן פדת דחיקא ליה מילתא טובא. עבד מלתא ולא הוה ליה מידי למטעם, שקל רבי אלעזר בן פדת דחיקא ליה מילתא טובא. עבד מלתא ולא הוה ליה מידי למטעם, שקל ברא דתומא ושדייה בפומיה, חלש לביה ונים. אזול רבנן לשיולי ביה, חזיוהו דקא בכי וחייך, ונפק צוציתא דנורא מאפותיה. כי אתער אמרו ליה: מאי טעמא קבכית וחייכת? - אמר להו דהוה יתיב עמי הקדוש ברוך הוא, ואמרי ליה: עד מתי לדת בשעתא דמזוני. אמרי לקמיה: כולי האי, בני, ניחא לך דאפכיה לעלמא מרישא? אפשר דמתילדת בשעתא דמזוני. אמרי לקמיה: אם כן, לא בעינא. ואפשר? אמרי ליה: דחיי טפי או דחיינא? אמר לי: דחיית. אמרי לקמיה: אם כן, לא בעינא אמר לי: בהאי אגרא דאמרת לא בעינא - יהיבנא לך לעלמא דאתי תליסרי נהרוותא דמשחא אפרסמון דכיין, כפרת ודיגלת, דמענגת בהו. אמרי לקמיה: האי, ותו לא? - אמר לי: ולחברך

מאי יהיבנא? - אמרי ליה: ואנא מגברא דלית ליה בעינא? מחיין באסקוטלא אפותאי, ואמר לי: אלעזר ברי, גירי בך, גירי תענית כה.

R. Elazar b. Pedath found himself in very great want. Once after being bled he had nothing to eat. He took the skin of garlic and put it into his mouth; he became faint and he fell asleep. The Rabbis coming to see him noticed that he was crying and laughing, and that a ray of light was radiating from his forehead. When he awoke they asked him: Why did you cry and laugh? He replied: Because the Holy One, Blessed be He, was sitting by my side and I asked Him, How long will I suffer in this world? And He replied: Eleazar, my son, would you rather that I should turn back the world to its very beginnings? Perhaps you might then be born at a happier hour? I replied: All this, and then only perhaps? I then asked Him, Which is the greater life, the one that I had already lived, or the one I am still to live. He replied: The one that I have already lived. I then said to Him: If so, I do not want it. He replied: As a reward for refusing it I will grant you in the next world thirteen rivers of balsam oil as clear as the Euphrates and the Tigris, which you will be able to enjoy. I asked, And nothing more? He replied: And what shall I then give to your fellow men? I said: Do I then ask the share of one who has nothing? He thereupon snapped at my forehead and exclaimed: Elazar, my son, I have shot you with my arrows. Ta'anis 25a

B.אמר רבי אלעזר: גדול העושה צדקה יותר מכל הקרבנות, שנאמר (משלי כא) עשה צדקה אמר רבי אלעזר: גדול העושה צדקה יותר מכל הקרבנות, שנאמר לה' מזבח. סוכה מט:

R. Elazar stated, Greater is he who performs charity than [he who offers] all the sacrifices, for it is said, To do charity and justice is more acceptable to the Lord than sacrifice. **Sukkah 49b**

C.
 ואמר רבי אלעזר: גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה, שנאמר (הושע י) זרעו לכם לצדקה ואמר רבי אלעזר: גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה, שנאמר (הושע י) זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד. אם אדם זורע - ספק אוכל ספק אינו אוכל, אדם קוצר - ודאי אוכל. סוכה מט:

- R. Elazar further stated, "Gemiluth Hasadim is greater than charity, for it is said, 'Sow to yourselves according to your charity, but reap according to your hesed;' if a man sows, it is doubtful whether he will eat [the harvest] or not, but when a man reaps, he will certainly eat." **Sukkah 49b**
- D. אמר רבי אלעזר: אין צדקה משתלמת אלא לפי חסד שבה, שנאמר זרעו לכם לצדקה וקצרו אמר רבי אלעזר: אין צדקה משתלמת אלא לפי חסד שבה, שנאמר זרעו לכם לצדקה בממונו, לפי חסד. תנו רבנן: בשלשה דברים גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה, צדקה בין לעניים בין גמילות חסדים בין בגופו בין בממונו. צדקה לעניים בין למתים. צדקה לחיים, גמילות חסדים בין לחיים בין למתים. סוכה מט:

R. Elazar further stated, The reward of charity depends entirely upon the extent of the kindness in it, for it is said, 'Sow to yourselves according to charity, but reap according to the kindness'. Our Rabbis taught, In three respects is Gemiluth Hasadim superior to

charity: charity can be done only with one's money, but Gemiluth Hasadim can be done with one's person and one's money. Charity can be given only to the poor, Gemiluth Hasadim both to the rich and the poor. Charity can be given to the living only, Gemiluth Hasadim can be done both to the living and to the dead. **Sukkah 49b**

E.
 ואמר רבי אלעזר: כל העושה צדקה ומשפט - כאילו מילא כל העולם כולו חסד, שנאמר (תהלים לג) אוהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ. שמא תאמר כל הבא לקפוץ קופץ - תלמוד לומר (תהלים לו) מה יקר חסדך אלהים (חסד ה' מלאה הארץ) וגו', יכול אף ירא שמים כן - תלמוד לומר (תהלים קג) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו. סוכה מט:

R. Elazar further stated, He who executes charity and justice is regarded as though he had filled all the world with kindness, for it is said, "He loveth charity and justice, the earth is full of the lovingkindness of the Lord." But lest you say that whoever wishes to do good succeeds without difficulty, Scripture expressly says, "How precious is Thy lovingkindness, O God etc." As one might say that this applies also to a man who fears God, Scripture expressly says, "But the lovingkindness of the Lord is from everlasting to everlasting upon them that fear Him." **Sukkah 49b**

א"ר אלעזר: גדול המעשה יותר מן העושה, שנאמר: (ישעיהו ל"ב) והיה מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח עד עולם, זכה - הלא פרוש לרעב לחמך, לא זכה - ועניים מרודים תביא בית. אמר להו רבא לבני מחוזא: במטותא מנייכו, עושו בהדי הדדי, כי היכי דליהוי לכו שלמא במלכותא. וא"ר אלעזר: בזמן שבהמ"ק קיים, אדם שוקל שקלו ומתכפר לו, עכשיו שאין בהמ"ק קיים, אם עושין צדקה - מוטב, ואם לאו - באין עובדי כוכבים ונוטלין בזרוע, ואעפ"כ נחשב להן לצדקה, שנא': (ישעיהו ס') ונוגשיך צדקה. בבא בתרא ט. R. Elazar said: He who causes others to do good is greater than the doer, as it says, "And the work of righteousness [zedakah] shall be peace, and the effect of righteousness quiet and confidence for ever." If a man is deserving, then shalt thou not deal thy bread to the hungry, but if he is not deserving, then thou shalt bring the poor that are cast out to thy house. Rava said to the townsfolk of Machuza: I beg of you, hasten [to the assistance of] one another, so that you may be on good terms with the Government. R. Elazar further said: When the Temple stood, a man used to bring his shekel and so make atonement. Now that the Temple no longer stands, if they give for charity, well and good, and if not, the heathens will come and take from them forcibly. And even so it will be reckoned to them as if they had given charity, as it is written, "[I will make] thine exactors righteousness [zedakah]." Bava Basra 9a

G.
 משמיה דר' אלעזר, מאי דכתיב: (ישעיהו נ"ט) וילבש צדקה כשריון? לומר לך, מה שריון זה משמיה דר' אלעזר, מאי דכתיב: (ישעיהו נ"ט) וילבש צדקה בל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, אף צדקה בל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול.

In the name of R. Elazar. What is the meaning of the verse, And he put on righteousness as a coat of mail? It tells us that just as in a coat of mail every small scale joins With the others to form one piece of armor, so every little sum given to charity combines with the rest to form a large sum. **Bava Basra 9b**

TIME LINE

YEAR C.E.	EVENT
176	The Birth of Rabbi Yochanan
192	The Death of Rabbi Yehudah HaNasi I
202 (App.)	The Death of Rabban Gamliel III The Reign of Rabbi Yehuda HaNasi (Nasia) II
220	Rav Arrives in Babylon
226	Ardishir Overthrows Parthian Rulers of the Parthian/Persian Empire. The Founding of the Sassanian Dynasty in Persia-Babylon
230 (App.)	The Death of Rabbi Yehuda HaNasi (Nasia) II
232 (App.)	The Death of Rabban Gamliel IV- The Reign of Rabbi Yehuda HaNasi (Nasia) III
232 (App.)	Rabbi Yochanan founds the Yeshiva of Tiberius
245 (App.)	The Death of Rabbi Oshia
247	The Death of Rav
253/254	The Death of Shmuel
287	The Death of Rabbi Yochanan
288	The Death of Rabbi Elazar
298	The Death of Rav Huna
300	The Death of Rav Yehudah
303 (App)	The Death of Rabbi Yehudah HaNasi (Nasia) III
305 (App)	The Death of Rabbi Ammi
309 (App)	The Death of Rabban Gamliel V
320 (App).	The Death of Rabbi Yonah
350 (App)	The Death of Rabbi Mani
352 (App)	The Destruction of Seforis - End of the Talmud Yerushalmi